

Роботу поставив на перше місце

Сьомого серпня 1980 року в Костопільській лісгосп, на вакантну посаду головного механіка, прибув випускник механічного факультету Львівського лісотехнічного інституту Володимир Адамчук

- Я родом з Львівщини. Думав, що після направлення попрацюю тут місяць-другий і попрошу керівництво, щоб мене відпустили, - пригадує той час Володимир Васильович. - За п'ять років навчання в інституті, я не мав у заліковій книжці жодної четвірки, були одні п'ятірки. Під час навчання був лєнінським стипендіатом, а інститут закінчив із червоним дипломом. Планував по'язати своє подальше життя з наукою. Розповів про це директору Ростиславу Головерсі. Він глянув на мене здивовано і дав зрозуміти, що найкраща наука - це справність лісгоспної техніки. І хоча я поступив заочно в аспірантуру, науковцем так і не став. Працювати абияк не звик, через що роботу поставив на перше місце. Згодом одружився на бухгалтеру лісгоспу Людмилі Дмитрук, та й так і залишився в Костополі.

З тих пір минуло сорок років. За цей час у Костопільському лісгоспі змінився не один директор та десятки провідних спеціалістів, а Володимир Адамчук і понині продовжує працювати на своїй посаді. Ті,

хто трудиться поряд з ним, розповідають не лише про професіоналізм та відповідальність Володимира Васильовича, а й про його порядність. Кажуть, з усіма уміє знайти спільну мову, з повагою ставиться як до своїх ровесників, так і до молодих працівників.

Сьогодні автопарк лісгоспу нараховує 78 одиниць транспортних засобів. В тому, що вся техніка працює майже безперебійно, забезпечуючи ритмічну господарську діяльність, вагома роль головного механіка. Адже за чотири десятиліття своєї роботи краще за будь-якого комп'ютера вивчив карту поставання та ремонту транспортних засобів та механізмів.

Нинішнього року Володимир Адамчук відзначив свій 65-річний ювілей. Його шанують друзі та знайомі. Цінують у колективі. Директор ДП «Костопільське лісове господарство» Олександр Мелешук не бачить на цій посаді іншої людини. Тож, коли мова заходить про заслужений відпочинок, завжди промовляє: «Васильовичу, поки є здо-

ров'я, ще попрацюйте!»

До сказаного додамо, що Володимир та Людмила Адамчуки виховали розумних синів. Старший, Тарас, з відзнакою закінчив Українську академію зовнішньої торгівлі, нині працює начальником відділу в Укроборонпромі. Менший, Максим, після закінчення Київського політехнічного інституту пов'язав своє життя з електронікою. Радіє батькове серце, що діти знайшли себе в житті.

Сторінку підготував
Олександр НИКОНЧУК